

ρεύει ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἶνε ἀνάγκη ἐγκαθεῶν εἰς τὰ θεωρεῖν.

Ἀκολουθίαι φαλλόμεναι κατ' ἔτος

Ἄκαθιστος ἄνθρωπος.

Ἄ Μέγας Κανὼν.

Ἄ ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

Ἄ Τὸ ποίημα τοῦ κ. Σαλβατόρ πρὸς ἐκεῖνην εἰς τὰ Ἡμερολόγια.

Ἄραι τοῦ ἔτους

Ἄ Τὸ ΕΛΑΡ ἄρχεται ὅταν ἴδῃτε τὴν κ. Σταμούλην φέροντα ἄνθος εἰς τὴν κομμοδόχην του.

Ἄ Τὸ ΘΕΡΟΣ ὅταν ἡ Ἐταιρία τοῦ Σιδηροδρόμου δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι τὸ Φάληρον ἀποκτᾷ τὴν θελκτικὴν αὐτοῦ ὄψιν κτλ.

Ἄ Τὸ ΦΕΙΝΟΠΩΡΟΝ ὅταν οἱ κουλουρτζήδες ἀρχίσουν νὰ περιφέρωνται περὶ τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἄ Ο ΧΕΙΜΩΝ ἔταν φαγὴ εἰς τὰς ὁδοὺς ὁ κ. Ρηγόπουλος καὶ τὸ ποδῆρες αὐτοῦ ἐπαναφέρουν.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

*Χωρὶς καρεῖς προφήτης μετὰ Χριστὸν γὰ εἶπε,
Ἀπὸ τρεῖς ματαίαις ἂν ρίξῃ ἑς τὰ περασμένα μόνον
Ἄ Μπορεῖ γὰ προφητεύσῃ αἱ προσφιλεῖς Ἀθηναί
Τι γεγονότα θάχουν καὶ τὸν καινούργιον χρόνον;
Ἄ Σὲ τόπον ὅπου ἔχει φρικτὴ μονοτομία
Εἶν' εὐκόλη, νομίζω, μὰ τέτοια προφητεία.*

*Ἄ Ἐν πρώτοις δὲν θὰ λείψῃ ἡ λάσπη καὶ ἡ σκόνη;
Σωρὸς ζητιάται πάντα θεὸ γυροῦν ἑτοὺς δρόμους
Καὶ κάθε λωποδύτης ἀκόπως θὰ σουφρῶνῃ
Ἄ Ὀλους μας τοὺς κλητῆρας καὶ τοὺς ὑπαστυνόμους.
Ἄ Ἡ ἄμαξαις θὰ στρώνουν τὸν κόσμον ἑστὸ κυνήγι
Κ' οἱ περιβολαράοι θὰ κλέβουνε ἑστὸ ζῆρι.*

*Καινούργια σπιτὰ πάλι θὰ γίνουν χίλια τόσα
Κ' ὅσῳ αὐτὰ πληθαίνουν ἢ ἀξαιρουν καὶ τὰ τοῖχα
Θὰ γίνουν μπομπονιέραις γὰ βύζωμε φροστίγια
Καὶ ἐπειδὴ κανένας δὲν θάχῃ γὰ πληρώνῃ
Θὰ πέφτῃ κάθε ἡμέρα κ' ἓνα βαρὺ κανόνι.*

*Θὲ γὰ γενοῦν καὶ ἐφέτος κυμπόσα γεννητούρια
Καὶ γάμοι, ὑποθέτω, θεὸ γὰ γενοῦν ἐπίσης,
Ἄ Ἀλλὰ διαζυγίων ἢ ἀνάψῃ πάλι φούρια,
Καὶ ἀπὸ ζωντοχήρους, πατρὶς μου, θὰ γεμίσης!..
Θὰ γίνουν καὶ κυμπόσα ἐπίσημα βαφτίσια
Καὶ κομπάρζαις μὲ δοῦκες—ψυχὴ μου ἑστὰ Πατήσια!*

*Κάμποσοι πρὶν τῆς ὥρας θεὸ γὰ τὰ κακαρώσουν,
Ἄ Ἀλλὰ θὰ τοὺς κηδεύσουν καταστεφανωμένους
Καὶ ἡ ἐφημερίδες ὡς φόρον θὰ πληρώσουν
Εἰς τὴν σεπτὴν τῶν μνήμην ἓνα σωρὸν ἐπαίτους
Καὶ θὰ γραφοῦν ἐπάνω ἑτοῦ τάφου τῶν τὴν πέτρα
Βαθειαῖς ἐλληνικοῦραις καὶ εἰς ἀρχαῖα μέτρα.*

*Αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνουν ἐν τάξει κ' ἡσυχία
Καὶ μόνον κατὰ λάθος θὰ σκοτωθοῦν κάμποσοι,
Ἄ Ἐπέμβασις ἑστὸ κράτος δὲν θὰ συμβῇ καμμία
Καὶ ἡ βουλή πού θάρθῃ θὰ μᾶς ὑποχρέωσῃ.
Καινούργιους πάλι φόρους ἑστὴ ράχη μας θὰ βάλῃ
Καὶ θὰ χειροτερεύσῃ τὸ τωρινὸ μας χάλι.*

ΠΕΡΙΛΟΓΟΣ

1885

Ἄ Πάνω ἑστὸ κρεβάτι μου μὲ μάτια σφαλισμένα
διὰ τοῦ κόσμου τὸ φθαρτὸν ἐφιλοσόφουν μόνος,
ὅταν κανόνια ἔξαφνα βροντοῦν ἑκατὸν ἓνα,
καὶ τότε πικρὰ θυμῆθηκα πῶς ἦλθε νέος χρόνος.
Κι' ἀρχίζω νὰ τὸν χαιρετῶ κι' ἐγὼ ἀπ' τὸ κρεβάτι
μὲ ὄλο μου τὸ πρῶνὸ Ῥωμαϊκὸ ραχάτι.

Καλῶς τ' ὀγδῶντα πέντε μας μὲ τὴν πολλὴν του φούρια,
καλῶς το τὸ καλλίτερον ἀπ' ὄλα μας τὰ χρόνια,
καλῶς τ' ὀγδῶντα πέντε μας μὲ δάνεια καινούρια,
καλῶς το ποῦ τὸ χαιρετοῦν κι' ἐμπορικὰ κανόνια.
Καλῶς τὸν χρόνον τῆς πολλῆς κακομοιρίας καὶ ζάλης,
καλῶς τὸν χρόνον τῆς φειδοῦς, τὸν χρόνον τῆς σπατάλης.

Ἄ Ἐμπρὸς ταμποῦρα, σάλπιγγες, σφυρικτραις καὶ φλογεραῖς,
τὸν χρόνον χαιρετήσατε, ὡ προσφιλεῖς Ἀθηναί,
ποῦ μὲ τρακόσαις ἔρχεται κι' ἐξήντα πέντε ἡμέραις...
ὅπως κι' ἂν ἔχῃ, πάντοτε καινούριος χρόνος εἶνε.
Κι' ἂν πρόβαλε μὲ σύννεφα καὶ μ' ἀδειανὴν τὴν τσέπη,
μὰ πάντοτε χαιρετισμὸς καὶ τελετὴ τοῦ πρέπει.

Ἄ Ὁ κόσμος εἶνε μάταιος καὶ τριγυρνᾷ ἢ σφαῖρα,
καὶ κατὰ Ἐξαρχόπουλον ὁμοιάζει περιδῶλι,
ποῦ μ' μπαينوβγαίνουν μέσ' ἑς αὐτὸ μὲ μία ταμπακέρα
νὰ πάρουν τὸν ἀέρα τῶν μικροῖ, μεγάλοι, ὄλοι.
Δοιπὸν γλεντίσετε καὶ σεῖς κατενθουσιασμένοι,
καὶ θέλει καλοπέρασι ἢ φτώχεια ἢ καὶ μὲν.

Ἄ Ὁ κόσμος εἶνε μάταιος καὶ ψέμματα γεμάτος·
διοργανίζονται στρατοὶ, ἀναμορφοῦνται στόλοι,
κι' ἐκεῖ ποῦ ἀπελπίζεσαι γιὰ τῶν Ῥωμῶν τὸ κράτος,
ἔμπορεῖ τοῦ χρόνου ἔξαφνα νὰ τοὺς ἴδῃς ἑστὴν Πόλι.
Καθὼς σὰς εἶπα, τριγυρνᾷ τῆς γῆς αὐτῆς ἢ σφαῖρά,
καὶ χίλιοι χρόνοι δὲν γεννοῦν ὅ,τι γεννᾷ μὴ ἡμέρα.

Ἄ Ἐνθυμηθῆτε, κύριοι, τὴν φίλην Ἰταλίαν
κι' ἄλλα πολλὰ κρατίδια πῶς εἶνε τώρα κράτη,
καὶ πῶς ἐπήραμ' ἄλλοτε κι' ἐμεῖς τὴν Θεσσαλίαν...
ἑστὸ περασμένα ρίξετε γιὰ μὴ στιγμὴ τὸ μάτι,
ἐνθυμηθῆτε, κύριοι, κι' αὐτὴν τὴν Κωπαῖδα,
καὶ παύσετε οἰκτεῖροντες τὴν τάλαιναν πατρίδα.

Πενήντα χρόνους ἀριθμεῖ τὸ νεαρὸν μας κράτος
κι' ὅμως μὲ τόσα δάνεια εὐρίσκεται καὶ φόρους,
ἔκαμει σιδηροδρόμον καὶ ὁ Μαυρογορδάτος,
κι' ἀναριθμήτους ἔχομεν γιατροὺς καὶ δικηγόρους.
Πρὸς τούτοις ἀπεκτῆσαμεν καὶ βουλευτὰς διακόσους,
καὶ ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσους.

Ἄ Τὸν ἄνθρωπον τὸν παλαιὸν λοιπὸν ἀποβαλόντες,
ὡς ἐνδυθῶμεν, κύριοι, τὸν ἄνθρωπον τὸν νέον,
κι' ὡς εὐχρηθῶμεν σύσσωμοι κι' ἐκ τῆς χαρᾶς πηδῶντες
τὸν νέον χρόνον εὐκλεῖ κι' εἰς δάνεια γενναῖον.
Κι' εἶθε μέσ' ἑστὸ κρεβάτι τῆς κοκκουλαμένη πάλι
ἢ νυσταγμένη Μοῦσά μου τ' ὀγδῶντα ἔξῃ ψάλλῃ.

ΣΟΦΙΣ

Εἰς τὴν ἐνώσιν ἁγῶ τραπεζῶν

*Ἀπὸ Τραπεζαῖς ἐσμίξατε, γὰ γίνουν ἢ δυὸ μία
Ἄς ποῦμε κέρδος καὶ αὐτὸ, γιὰτὶ ὀλιχραστεύουν.
Ἄ Ὅμως τοῦ κᾶνον! Ὄλαις τοὺς ἐνέσω δὲν τελευτοῦν,
Κι' ἀπὸ τὸ κέρδος, προσοχή!, θὰ ἔχομε ζημιά!*

ΦΛΟΣ